

Albert Sàbat BASE DEL FORD BURGOS

“Si he d'estar en l'ACB per mirar, estic molt bé en la LEB”

DOMINADOR EN LA LEB OR · El director de joc de Llagostera, que acaba d'enllaçar el tercer ascens sent l'eix vertebrador del seu equip, continua ambicionant fer el salt. “M'agradaria tenir una oportunitat i poder demostrar que hi puc jugar”

Jordi Plà Comas
LLAGOSTERA

Consolidat en la segona categoria del bàsquet espanyol des del 2008, Albert Sàbat (1,82m, Llagostera, 1985) va aconseguir aquest diumenge el seu tercer ascens consecutiu –Iberostar, Alacant i Burgos–. Ràpid i llest, a la facilitat i la qualitat per anotar hi ha anat afegint una comprensió del joc que, més enllà d'unes xifres sempre irrepresents, el fan un valor segur jugui on jugui. S'ha tornat a veure en aquest *play-off*, en què ha millorat totes les seves estadístiques malgrat jugar quasi dos minuts menys: 12,1 punts –50% de dos, 58% de tres i 84% de tirs lliures–, 3,8 assistències i 1 pilota perduda en una mitjana 22,3 de minuts. Amo.

Hi havia set companys més que havien pujat, a banda del tècnic, Andreu Casadevall. Però tres ascensos seguits són paraules majors.

Estic content, sí, però això també vol dir que he tingut la sort d'estar en bons equips. He estat en bons clubs i amb bones plantilles, i així és més fàcil pujar. I tant a les Canàries com a Alacant, com aquí a Burgos, l'objectiu era pujar i per sort al final ho hem pogut aconseguir.

L'experiència aquesta de la plantilla, els obligava completament? Plaça d'ascens o fracàs?

No, fracàs no. El Palència havia fet una molt bona temporada; el Breogán, el nostre rival en les semifinals i que al final va ser més assequible del que ens pensàvem, també havia fet una molt bona feina. No crec que no pujar hagués estat un fracàs. Teníem una plantilla molt competitiva i aquest era l'objectiu. I estem contents.

Van començar, després de tres derrotes en quatre partits, amb un 4-3. Hi havia nervis?

Al principi de temporada ens va costar bastant, vam tenir lesions, algunes d'importants, com la del Jorge [García], un home clau per a nosaltres i que es va lesionar per sis mesos. Vam fitxar un jugador, el Milo-

El base gironí, enguany ■ DIARIO DE BURGOS

No només jo he estat bé en aquest ‘play-off’, sinó tots els jugadors. Per això hem aconseguit l'ascens

sevic, que va estar un mes sense jugar per qüestions federatives, de papers. Tot plegat ens va fer ser una mica irregulars, i estàvem esperant aconseguir continuïtat tant en el joc com en els resultats. En la segona volta, quan vam ser els deu jugadors, es va notar i ho vam assolir.

Hi va haver algun moment que es van mentalitzar que l'Andorra pujaria directament i que es tractava d'arribar a punt per al ‘play-off’?

És cert que en l'últim partit de la primera volta, quan vam perdre a Andorra [81-73], em sembla que ens posàvem a dos triomfs i que vam veure que el primer lloc seria molt complicat. Però vam encadenar set victòries, crec, i ens vam posar en situació de lluitar per l'ascens directe i no ho vam descartar fins molt al final. Però l'Andorra ho va fer molt bé i no va punxar.

Ja en el ‘play-off’ final, no havien guanyat el Palència en fase regular i van perdre el primer partit. Quina lectura van fer?

Vam perdre clarament, ells van estar molt bé i, sobretot, van ser molt físics. Van defensar molt millor i ens van deixar en 60 punts. I l'Andreu [Casadevall] ens va dir que si volíem guanyar havíem d'estar, com a mínim, al mateix nivell físic. Ens vam mentalitzar i ho vam fer, i crec que va ser una de les claus.

I amb 1-1 i dos partits al Plantío,

pensaven que la final s'havia d'acabar a Burgos?

La mentalitat era aquesta, però també sabíem que podia arribar un cinquè partit. El que ens deia l'Andreu era que calia pensar només en el proper partit i així ho vam fer: primer havíem de guanyar el segon a Palència, després el tercer i al final el quart. No pensàvem més enllà, però sí que interiorment ho volíem resoldre a casa.

Personalment, com l'any passat, l'equip el necessitava en el ‘play-off’ i va respondre millorant en tots els aspectes del joc.

He arribat en un bon moment al final de la temporada. Coneixia més els companys, el joc de l'Andreu i he fet un bon *play-off*. Però l'altre base, el Juan [Alberto Aguilar], també ha estat molt bé. En els partits de casa, vam començar malament i van ser els jugadors de banqueta els que van remuntar. No només jo he estat bé, sinó tots, per això hem aconseguit l'ascens.

Comparant el seu primer ascens (Iberostar) amb el d'ara, amb dos tècnics d'estils totalment oposats, podem pensar que domina la categoria?

No sé si la domino, però sí que intento adaptar-me a l'entrenador que tinc. A les Canàries fèiem un joc molt més lliure, de conceptes i buscant la qualitat individual, i aquí era tot molt més tancat, més joc d'equip, més defensiu. L'Andreu m'ha insistit molt en la feina en defensa durant tot l'any, i penso que li he respost bé.

Té contracte per a l'any vinent?

No. Ni jo, ni ningú en té.

Preferiria ser cap de cartell en la LEB o teloner en l'ACB?

A mi m'agradaria estar en l'ACB, però si puc jugar. Si hi he d'estar i mirar-m'ho, estic molt bé en la LEB, la veritat. Ara, és cert que m'agradaria tenir una oportunitat i poder demostrar que hi puc jugar.

En aquests dos o tres últims anys, ha tingut ofertes de l'ACB?

No, cap ni una. Ni de teloner ni de res. Totes les ofertes que he tingut han estat sempre per ju-

gar en la lliga LEB.

Els 36 bases que, pel cap baix, hi ha en l'ACB, tenen més qualitat que vostè?

No sé si són més bons que jo, però sí que els entrenadors han confiat en ells. A veure si aquest estiu o més endavant a mi també em fan confiança i hi puc jugar. Ara, si aquests 36 bases són en l'ACB és per alguna cosa: han demostrat coses i en algun moment ho han fet bé.

Quantes vegades li han recordat que no té físic per jugar-hi?

És un handicap, és clar. Si fos més alt i més fort tindria més possibilitats. Però després potser no seria tan ràpid i no tiraria tan bé. Però bé, sí, sé que aquest és un handicap meu.

I jugar en una lliga estrangera, s'ho ha plantejat?

De moment, no. M'estic sentint còmode en la LEB. Com deia, estic jugant en bons clubs i intentant fer una bona feina per fer el salt a l'ACB. I de moment treballo i espero que aquest objectiu es pugui complir. Més endavant, ja veurem si em plantejo marxar a jugar a fora.

Si a Burgos no es fa efectiu l'ascens, creu que serà més dur per a l'afició o per la gent que porta el club?

Per a l'afició serà un cop molt dur: dos anys seguits havent de renunciar-hi serà difícil d'assumir. Aquest any, tot i el que va passar l'estiu passat, ens han donat molt suport, però potser els costaria tornar a acceptar-ho. Però també ho seria per a la directiva, que s'esforça per trobar totes les vies que hi pugui haver per jugar en l'ACB.

I per al jugador? Com es planteja els objectius si sap que aquesta impossibilitat de pujar pot esdevenir perpètua?

És una mica diferent. Tu ho intentes aconseguir a la pista, però després, per molt que s'acabi pujant, pot ser que no confïem en tu per jugar en l'ACB. El que intentes és fer la teva feina el millor possible, aconseguir l'ascens i que després això serveixi perquè et facin confiança. Però no tens cap garantia de res. ■